

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

چریکهای فدائی خلق ایران
۱۲ جولای ۲۰۱۹

مذاکره با جمهوری اسلامی، پشت به مردم، رو به دشمن!

انتشار خبر مذاکرات مخفیانه چهار جریان سیاسی کُرد با رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی بار دیگر سیاستهای مماشات طلبانه و مغایر با منافع مردم ایران و کُردستان این جریانات را در مقابل دید همگان قرار داد. این چهار جریان، حزب دمکرات کُردستان ایران، حزب دمکرات کُردستان، حزب کومله کُردستان ایران (سازمان انقلابی زحمتکشان کُردستان ایران) و کومله زحمتکشان کُردستان می باشند که بر اساس گزارشاتی که تاکنون منتشر شده و همچنین بنا بر اعتراف صریح "رهبری

دوره‌ای مرکز همکاری احزاب کُردستان ایران" (عمر ایلخانی زاده، دبیرکل حزب کومله زحمتکشان کُردستان)، با نمایندگان جمهوری اسلامی (با وساطت یک نهاد از ناروی مرتبط با وزارت خارجه دولت ناروی، NOREF – Norwegian Centre for Conflict Resolution)، "ملاقات‌ها" و "دیدارهایی" داشته اند.

خبر این مذاکرات که عمر ایلخانی زاده طی بازی با کلمات می کوشد آن را نه خود مذاکره بلکه زمینه سازی برای مذاکره جلوه دهد، چند روز پیش توسط مسئولین سازمان کُردستان حزب کمونیست ایران (کومله) منتشر شد و معلوم گردید که خود این جریان نیز در جریان مذاکره های چهار جریان سیاسی مذکور با نمایندگان جمهوری اسلامی از طریق وساطت نهاد نارویی فوق الذکر قرار داشته ولی چنین موضوع پر اهمیت در سرنوشت خلق کُرد و همچنین دیگر خلق های ایران را نه تنها به مردم اعلام نکرده بودند، بلکه حتی با توده سازمانی خود نیز در میان نگذاشته بودند. اما، تا جایی که به چهار جریان سیاسی فوق الذکر بر می گردد، آن ها با مخفی نگه داشتن دیدار ها و مذاکرات خود با نمایندگان جمهوری اسلامی از مردم ایران و به طور ویژه از خلق کُرد، در واقع بر این واقعیت مهر تأیید می زنند که در شرایط کنونی - بر اساس تحلیل مشخص از شرایط مشخص - مذاکره کردن با نمایندگان جمهوری اسلامی تا چه حد مغایر با منافع خلق کُرد و زمینه سازی برای دسیسه هائی است که رژیم ضد خلقی حاکم در جهت تداوم حاکمیت ننگین خود علیه خلق کُرد و همه مردم ایران تدارک می بیند.

بیشک اگر غیر از این بود این جریانات در همان زمان آغاز این موضوع آن را علنی می کردند، به خصوص که فریبکارانه مدعی اند که "هر مذاکره‌ای باید علنی باشد." آیا همین نفس تلاش برای مخفی کردن دیدار و مذاکره با نمایندگان رژیم از طرف آن ها، خود دلیل بر عدم حقانیت آن ها نمی باشد و نشان نمی دهد که آن ها به ضرورت اطلاع داشتن توده ها از این مذاکرات که اتفاقاً به نام خلق کُرد و مردم ایران صورت گرفته، اهمیتی قائل نیستند؟

باید از جریان‌های سیاسی مذکور که به قول خودشان با نمایندگان جمهوری اسلامی "در سطح بالا" دیدار و مذاکره کرده‌اند پرسید که زمانی که در گُردستان مناطق آزاد شده وجود داشتند و سازمان‌های عمده خلق کُرد چند هزار پیشمرگه در اختیار داشتند و در تشتت فعلی نیز به سر نمی‌بردند چرا جمهوری اسلامی حاضر به تن دادن به کوچکترین خواست‌های آن‌ها نشد؟ و چرا این رژیم با حمایت‌های مستقیم و غیر مستقیم دولت‌ها و محافل امپریالیستی، حتی از میز مذاکره برای ترور برخی از رهبران خلق کُرد سود جست؟ آن‌گاه این‌ها باید پاسخ دهند که حالا که همگی به گُردستان عراق عقب‌نشینی کرده و از قدرت آتش قابل توجهی هم برخوردار نیستند و تشکل‌های قبلی‌شان هم چند تکه شده است، چرا جمهوری اسلامی باید تن به تحقق مطالبات خلق کُرد بدهد؟ در شرایط مشخص کنونی با توجه به توازن قوا بین این نیروها با رژیم حاکم بر ایران و در اوضاع و احوالی که این سازمان‌ها در آن قرار دارند، از مذاکره با جمهوری اسلامی هیچ سودی برای خلق مبارز و رنجیده کُرد حاصل نخواهد شد. این ادعا نیز که چون "ایران در وضعیت بین‌المللی نامناسبی قرار گرفته و در یک بحران عمیق داخلی فرو رفته است." پس جمهوری اسلامی تن به "ملاقات" با "احزاب کُرد ایرانی" داده و گویا در شرایطی است که می‌تواند خواست‌های مردم را متحقق سازد، توهم پراکنی برای توجیه سازشکاری این نیروهاست. در حالی که اتفاقاً قرار داشتن جمهوری اسلامی در شرایط نامناسب، ضرورت مبارزه هر چه گسترده‌تر جهت سرنگونی این رژیم سراپا ننگ و جنایت و سرکوبگر را در مقابل خلق کُرد و دیگر خلق‌های ایران قرار می‌دهد.

واقعیت این است که جریان‌های سیاسی مذکور حتی از مذاکرات شکست خورده قبلی خویش هم درس نگرفته‌اند و نمی‌خواهند درک کنند که هدف جمهوری اسلامی از فرستادن نمایندگان خود "در سطح بالا" برای دیدار و مذاکره با آنان تنها به منظور پیشبرد اهداف ضد مردمی خود است و این یک تکنیک حيله گرانه از طرف این رژیم مکار و دشمن خلق‌های ایران بوده و دسیسه چینی دیگری علیه منافع و مصالح خلق کُرد و به تبع از آن علیه همه توده‌های تحت ستم ما می‌باشد.

همچنین باید تأکید نمود که نه تنها آن‌هایی که امروز با وساطت نیروی نارویی در جلسه‌ای برای مذاکره با جمهوری اسلامی شرکت کرده‌اند، بلکه حتی سازمان گُردستان حزب کمونیست ایران (کومله) نیز که مطابق اظهارات مسؤولانش پس از دیدار با نیروی نارویی، در این مذاکرات شرکت نداشتند، از آن‌جا که این مسأله را همان زمان به اطلاع افکار عمومی نرساندند، با امر مذاکره و مذاکره‌چی‌ها برخورد سازشکارانه داشته‌اند.

نکته قابل توجه دیگر این است که همه این نیروها بدون آن‌که با تحلیل مشخص از شرایط مشخص نشان دهند که در شرایط کنونی، مذاکره با دشمن چه نفعی می‌تواند عاید جنبش مردم سازد در توجیه سیاست مماشات طلبانه با رژیم سراپا ننگ و جنایت جمهوری اسلامی، مدعی می‌شوند که "هیچ‌گاه اصل مذاکره بر سر مسائل گُردستان را رد نکرده‌اند" یا برخی از آن‌ها به یک امر درست کلی متوسل شده و مطرح می‌کنند که مذاکره با دشمن را نمی‌توان برای همیشه رد نمود. بلی! درست است، مذاکره با دشمن تکنیکی است که گاه در جریان گسترش مبارزات خلق‌های مبارز در مقابل جنبش‌های انقلابی قرار می‌گیرد، اما همه مسأله این است که این تکنیک باید در جهت تقویت و رشد ستراتیژی **تابودی دشمن** و رسیدن به مطالبات اساسی توده‌ها قرار گیرد. در رابطه با مسأله ملی نیز این تکنیک باید به ایجاد چنان شرایط دموکراتیکی کمک نماید که اراده آزاد توده‌ها بتواند در آن آشکارا بروز کند تا خلق‌ها با اشراف به همه مسایل، قادر به تعیین حق سرنوشت خود گردند.

اما واقعیت این است که دیدار و مذاکره انجام شده توسط نیروهای سیاسی کُرد فوق‌الذکر در راستای ستراتیژی سرنگونی جمهوری اسلامی قرار ندارد و به واقع در مخالفت با منافع توده‌هاست. این مذاکره نه مثلاً برای خریدن

زمان برای نیرو های انقلابی و تقویت صفوف جنبش، بلکه به عکس بازی در بساط دشمن می باشد. جمهوری اسلامی از این دیدار و مذاکره، باز داشتن نیروی جریانات سیاسی مذکور از مبارزه علیه رژیم و بی تحرک نگاه داشتن آن ها و به زائده خود تبدیل کردن چنین نیروهائی را دنبال می کند. در عین حال که چنین مذاکره ای می تواند توهم و چشم انداز های غیر واقعی را در میان مردم اشاعه داده و تشتت را در صفوف مخالفان دامن بزند. از قیل روشن است که جمهوری اسلامی به مثابه دشمن جنایتکار خلق گرد و همه مردم ایران از چنین مذاکره و همکاری به عنوان یک دسیسه جهت مقابله با اعتراضات توده ئی که از دی ماه [جدی] سال ۹۶ تاکنون از حرکت باز نمانده و با چنگ و دندان، سلطه سیاه رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی را آماج قرار داده، استفاده خواهد کرد. کارگران و توده های دلاور ما در جریان این اعتراضات، با پشت کردن به صحن نماز جمعه ها و مقامات و امام جمعه های مزدور جمهوری اسلامی از جمله فریاد زدند، "پشت به دشمن، رو به مردم". اما جریانات سازشکار و عقب مانده فوق با قبول خفت تن دادن به تعظیم در بارگاه دشمنان توده ها و شرکت در چنان جلسه ها و ملاقات با دشمنان و مذاکره با آن ها نشان دادند که در پاسخ به آن ندا، سیاست "پشت به مردم، رو به دشمن" را روش خود قرار داده اند.

چریکهای فدائی خلق ایران ضمن محکوم کردن مداخلات طلبی آشکار جریانات سیاسی مذاکره کننده و همچنین اختفای آن از توده ها به مدت بیش از یک سال، بر ضرورت سرنوشت جمهوری اسلامی با همه جناح های درونی اش تأکید نموده و بر این باورند که مطالبات اساسی خلقهای ایران و خلق گرد تنها با قدرت یابی خود توده های ستمدیده در بستر مبارزه مسلحانه با دشمنان رنگارنگ شان متحقق خواهد شد.

جمهوری اسلامی، با هر جناح و دسته، نابود باید گردد!

سیاستهای مداخلات طلبانه مغایر با منافع مردم ایران، محکوم است.

خلقهای ایران تنها در یک شرایط دموکراتیک قادر به تعیین حق سرنوشت خود هستند.

چریکهای فدائی خلق ایران

۱۸ تیر ۱۳۹۸ - ۹ جولای ۲۰۱۹